

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 457 / 2011

privind soluționarea contestației depuse de
S.C. .X. S.R.L.

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală de
soluționare a contestațiilor sub nr.**909536/14.12.2010**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X., prin adresa nr..X./09.12.2010, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.**X/14.12.2010**, asupra contestației depusă de **S.C. .X. S.R.L.**, cu sediul în **.X., Piața X, nr.3-5, X, etaj X, cod poștal X, C.U.I. X.**

Contestația este formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010**, emisă în baza **Procesului Verbal nr..X./X./11.11.2010**, încheiate de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-au stabilit în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** obligații suplimentare în sumă totală de **.X. lei** reprezentând:

- taxe vamale	- .X. lei
- comision vamal	- .X. lei
- TVA	- .X. lei
- maj. de întârziere taxe vamale	- .X. lei
- maj. de întârziere comision vamal	- .X. lei
- maj. de întârziere TVA	- .X. lei

În raport de data emiterii **Deciziei pentru regularizarea situației nr.221 în data de 11.11.2010**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la DRAOV .X. în data de **06.12.2010**, dată înscrisă pe ștampila de înregistrare aplicată de organul vamal pe originalul contestației aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 art.207 alin(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației **S.C. .X. S.R.L.** regăsindu-se la poziția nr.1101 din Anexa 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2400 din 29 iulie 2009 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili și pentru reglementarea unor aspecte ale activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. .X. S.R.L.**

I. Prin contestație, S.C. .X. S.R.L. aduce în susținere următoarele argumente:

Societatea învederează asupra nulității actului de control pe motivul că organele vamale au desfășurat controlul fără a se încadra în termenul prevăzut de Codul de procedură fiscală care dispune ca „*în cazul marilor contribuabili sau a celor care au sedii secundare, durata inspecției nu poate fi mai mare de 6 luni*”, în speță controlul a început în data de 16.02.2010 și s-a încheiat în data de 10.11.2010.

De asemenea, contestatoarea ridică și excepția dublului control, primul fiind efectuat în anul 2008 și a avut ca obiectiv verificarea prin sondaj a unui număr de 11 operațiuni vamale. Totodată societatea arată că „*atât controlul vamal efectuat în anul 2008 cât și cel din anul 2010 au fost controale ulterioare și au avut același temei juridic*”.

Pe fond contestatoarea arată că, nu datorează taxe vamale, comision vamal, TVA și accesoriile aferente calculate prin includerea sumei de X USD reprezentând servicii, în valoarea în vamă a subansamblelor și echipamentelor importate, întrucât serviciile ce fac obiectul contractului de subantrepriză nu reprezintă redevențe, drepturi de licență sau know-how referitoare la mărfurile în cauză.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010, emisă de DRAOV .X. – Serviciul antifraudă fiscală și vamală s-au stabilit obligații, în sarcina

societății, în suma totală de de **.X. lei**, reprezentând, taxe vamale, comision vamal, taxa pe valoarea adăugată, precum și accesoriile aferente acestora.

Organele de control vamal au constatat că furnizorul extern al **S.C. .X. S.R.L.**, și anume X a livrat în cursul anului 2006 întregul sistem de amestec a motorinei, pe părți componente, în funcție de stadiul lucrărilor. Totodată organele de control au mai constatat că același partener extern a mai pus la dispoziția antreprenorului, **S.C. .X. S.R.L.**, conform contractului de subantrepriză, și o serie de servicii legate de instalația propriu-zisă, de la faza de proiectare, supraveghere a construcției și până la supravegherea ridicării, instruirea personalului, pornirea și darea în funcțiune a sistemului.

În acest sens organele vamale susțin că toate aceste servicii au fost aferente sistemului livrat și au fost condiții obligatorii realizării instalației. În același timp organele de control vamal au constatat că valoarea echipamentelor ce fac obiectul declarațiilor vamale de import nu include decât prețul lor intrinsec, fără a cuprinde și alte elemente precum contravaloarea transportului și asigurării pe parcurs extern, și altor cheltuieli denumite de societate "*lucrări tehnice de bază și în delaliu*" sau cheltuieli de "*management*".

Urmare celor constatate organele vamale au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând, taxe vamale, comision vamal, taxa pe valoarea adăugată, precum și accesoriile aferente acestora.

Pentru stabilirea datoriei vamale organele de control au luat în considerare elementele de taxare la data punerii în liberă circulație a bunurilor și au invocat dispozițiile art.76, art.77 alin.(1) și alin(2) lit.a), b) și c) și art.78 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.223 și 237 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, valabile la momentul importurilor, precum și prevederile art.1 și art.8, pct.2 lit.a) și lit.b) din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț ratificat prin Legea nr.133/1994, ar pentru calculul accesoriilor prevederile art.119 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În ceea ce privește calculul TVA organele vamale au luat în considerare prevederile art.139 alin.(1) și alin.(2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la excepția ridicată de contestatoare privind reverificarea,

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea întocmirii actului de control contestat în condițiile în care societatea a mai fost supusă unui control vamal ulterior în anul 2008.

În fapt, prin contestație societatea susține că operațiile de import pe care le-a derulat în anul 2006 au mai făcut obiectul unui control vamal ulterior finalizat prin Procesul verbal de control vamal nr..X./11.04.2008.

Analizând actul de control invocat de societate se rețin următoarele:

În data de 11.04.2008 **S.C. .X. S.R.L.** a fost supusă unui control vamal ulterior în baza Ordinul Vicepreședintelui .A.N.A.F. nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor tehnice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior. Controlul a avut ca obiect 11 operațiuni cu DVXXXXXX.2006, menționate la pag.2 a Procesului verbal de control nr..X./11.04.2008, respectiv la punctul 2.1.2. "Motivul de fapt" din Decizia pentru regularizarea situației nr..X./10.04.2008 emisă urmare controlului vamal.

Prin Procesul verbal de control nr..X./X./11.11.2010 care a stat la baza întocmirii Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010 contestată au fost supuse controlului ulterior desfășurat în baza Ordinul Vicepreședintelui .A.N.A.F. nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor tehnice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, următoarele D.V.I. depuse la Biroul vamal .X. X și .X. – .X. Călători: XXXXX.2006 și I X/16.03.2006 au fost supuse atât controlului vamal ulterior din anul 2008 cât și controlului din anul 2010.

Obligațiile vamale suplimentare stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010 corespunzător acestor DVI sunt în sumă totală de **.X. lei** reprezentând:

- taxe vamale	- .X. lei
- comision vamal	- .X. lei
- TVA	- .X. lei
- maj. de întârziere taxe vamale	- .X. lei
- maj. de întârziere comision vamal	- .X. lei
- maj. de întârziere TVA	- .X. lei.

În drept, art.100 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data întocmirii actului atacat, prevede:

"Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune".

De asemenea, art.78 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Prin urmare, excepția privind posibilitatea reverificării, după efectuarea controlului ulterior în materia vamală este reglementată de art.100 alin. (3), respectiv în situația existenței unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete, excepțiile fiind de strictă interpretare și aplicare.

Astfel, în speță, luând în considerare faptul că autoritatea vamală a emis **decizie pentru regularizarea situației**, o nouă reverificare a aceleiași declarații vamale nu mai este posibilă decât în situația existenței unor elemente noi.

Or, așa cum rezultă din situația de fapt și actele aflate la dosarul cauzei, **nu rezultă** ca cea de-a doua decizie pentru regularizarea situației a avut la bază informații **inexacte sau incomplete**.

Față de cele de mai sus se reține că, Decizia pentru regularizarea situației nr.X./10.04.2008, reprezintă un **act administrativ de autoritate**, întrucât este emisă de un organ administrativ, respectiv Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X., în baza și în vederea aplicării legii, pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ. **Acest act administrativ a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice față de S.C. .X.**

S.R.L. pentru importurile vizate, menționat expres în cuprinsul actului de control vamal.

În consecință, pentru declarațiile vamale nr.I .X./01.03.2006, I .X./10.03.2006 și I .X./16.03.2006 ce au făcut obiectul unui control vamal ulterior efectuat de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., societății contestatoare nu îi pot fi pretinse diferențe de drepturi vamale și cu atât mai puțin majorări de întârziere aferente printr-un nou act de control vamal ulterior, dacă situația de fapt constatată la data actului de control contestat nu s-a schimbat față de situația de fapt existentă la data întocmirii Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010.

În concluzie, întrucât din actele aflate la dosarul cauzei nu rezultă care sunt acele elemente noi necunoscute de organele vamale la data efectuării primului act de control, printr-o împrejurare mai presus de voința lor, pentru suma de **.X. lei** corespunzătoare declarațiilor vamale supuse reverificării, se va desființa **Decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010, emisă în baza Procesului Verbal nr..X./X./11.11.2010**, încheiat de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza în funcție de existența elementelor noi, în sensul dispozițiilor normative incidente în materie în perioada supusă controlului.

Având în vedere cele reținute și în temeiul art.216, alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.6 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia *“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”*, se va desființa **Decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010 emisă de** Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma de **.X. lei** reprezentând:

- taxe vamale .X. lei,
- comision vamal .X. lei,
- TVA .X. lei.

În ceea ce privește accesoriile aferente drepturilor vamale, acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului **“accessorium sequitur principale”**.

Deoarece prin prezenta Decizie a fost desființată parțial Decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010 pentru suma de **.X. lei** reprezentând drepturi vamale, se vor desființa și accesoriile aferente în sumă de **.X. lei** reprezentând:

- majorări de întârziere taxe vamale .X. lei,
- majorări de întârziere comision vamal .X. lei,
- majorări de întârziere TVA .X. lei.

Pentru diferența dintre suma totală contestată .X. lei și suma de .X. lei anterior precizată, **respectiv .X. lei, excepția reverificării se va respinge ca nefondată cu precizarea că în cazul controlului vamal reverificarea se analizează în funcție de declarația vamală verificată iar nu de perioada supusă controlului.**

Referitor la susținerea societății privind nulitatea actului de control pe motivul că organele vamale au desfășurat controlul fără a se încadra în termenul prevăzut de prevederile Codului de procedură fiscală, aceasta este neîntemeiată, întrucât, așa cum rezultă și din preambulul Procesului verbal de control nr. .X./X./11.11.2010, declarațiile vamale mai sus menționate au fost supuse controlului vamal ulterior, activitate desfășurată cu respectarea procedurilor prevăzute de Ordinul Vicepreședintelui ANAF 7521/2006 – pentru aprobarea Normelor tehnice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, **control ce nu poate fi asimilat controlului fiscal reglementat de O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

2.Referitor la obligațiile de plată, în sarcina societății, în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- taxe vamale	- .X. lei
- comision vamal	- .X. lei
- TVA	- .X. lei
- maj. de întârziere taxe vamale	- .X. lei
- maj. de întârziere comision vamal	- .X. lei
- maj. de întârziere TVA	- .X. lei

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă la stabilirea valorii în vamă societatea avea obligația să includă și contravaloarea serviciilor reprezentând, inginerie de bază, inginerie detaliată, instruire, supraveghere, dare/punere în funcțiune, transportul și asigurarea pe parcurs extern, facturate de X X USA.

În fapt, S.C. .X. S.R.L. a încheiat contractul de subantrepriză nr..X./18.05.2005 prin care **X SUA** a furnizat, în scopul realizării “*Sistemului de Amestec în Linie a Benzinelor (Motorinelor)*”, servicii în sumă totală de .X. USD, reprezentând:

- X USD - inginerie de bază constând în, descriere proces tehnologic, descrierea schematică a procesului inclusiv echipamentul principal cu fluxurile care definesc procesul, parametrii funcționali, fluxul proceselor tehnologice complete, inclusiv toate echipamentele, instrucțiuni de operare, setare, denarare, și oprire pentru unitate, clasificarea țevilor;
- X USD – inginerie în detaliu pentru Unitatea de Amestec precum și servicii prestate de inginerii mecanici, electricieni și de instrumentație în vederea revizuirii schițelor executate de .X. și monitorizării procesului în etapa de proiect;
- X USD – instruire, supraveghere, dare/punere în funcțiune, constând în instruirea inginerilor și operatorilor de la instalație pentru operarea și întreținerea Unității de Amestec;
- X USD – actualizare soft pentru Unitatea de Amestec.

Societatea consideră că serviciile respective nu reprezintă o condiție a vânzării echipamentelor, întrucât serviciile în cauză puteau fi furnizate și de către un alt prestator, care ar fi acordat garanție de bună execuție pentru lucrările efectuate. Totodată societatea susține că aceste servicii nu întrunesc condiția de bază pentru a fi alocate valorii în vamă a echipamentelor, întrucât sunt servicii propriu-zise și nu redevențe, drepturi de licență, sau Know-how.

In drept, sunt incidente dispozițiile Art.8 privind aplicarea Articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț ratificat prin Legea nr.133/1994 care prevede că:

„1. Pentru determinarea valorii în vamă conform dispozițiilor art. 1, se va adăuga prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

a) elementele următoare, în măsura în care ele sînt suportate de cumpărător dar nu au fost incluse în prețul plătit sau de plătit pentru mărfuri:

i) comisioanele și cheltuielile de intermediere, cu excepția comisioanelor de cumpărare;

ii) costul ambalajelor considerate, în scopuri vamale, ca făcînd un tot cu mărfurile;

iii) costurile ambalajului, cuprinzînd atît manopera, cît și materialele;

b) valoarea calculată, în mod corespunzător, a următoarelor produse și servicii atunci cînd sînt furnizate direct sau indirect de cumpărător fără cheltuieli sau la costuri reduse și utilizate cu ocazia producerii și vînzării pentru export a mărfurilor importate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

i) materiale, componente, părți și elemente similare încorporate în mărfurile importate;

ii) utilaje, matrițe, forme și elemente similare utilizate cu ocazia producerii mărfurilor importate;

iii) materiale consumate cu ocazia producerii mărfurilor importate;

iv) inginerie, dezvoltare, lucrări de artă și de design, planuri și schițe, executate în altă țară decât în țara de import și necesare la producerea mărfurilor importate;

c) redevențele și drepturile de licență relativ la mărfurile de evaluat pe care cumpărătorul este ținut să le achite, fie direct, fie indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat, în măsura în care aceste redevențe și drepturi de licență nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

d) valoarea oricărei părți a produsului oricărei revînzări, cesiuni sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate care ar reveni, direct sau indirect, vînzătorului.

2. La elaborarea legislației sale, fiecare parte va prevedea dispoziții pentru a include în valoarea în vamă sau a exclude, în totalitate sau în parte, următoarele elemente:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate pînă la portul sau locul de import;

b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare conexe transportului mărfurilor importate pînă la portul sau locul de import; și

c) costul asigurării.

3. Orice element care va fi adăugat în aplicarea prezentului articol prețului efectiv plătit sau de plătit va fi bazat pe date obiective și cuantificabile.

4. Pentru determinarea valorii în vamă, nici un element nu va fi adăugat prețului efectiv plătit sau de plătit, cu excepția celor care sînt prevăzute prin prezentul articol.”

Aceste prevederi se coroborează cu dispozițiile art.29 și art.29.3(a) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului publicat în Jurnalul Oficial L. 302.1 din data de 19.10.1992 unde se precizează:

” 1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vîndute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, când este cazul, în conformitate cu art. 32 și 33(...),

3. (a) Prețul efectiv plătit sau de plătit este suma plăților efectuate sau care trebuie efectuate de cumpărător către sau în beneficiul vînzătorului pentru mărfurile importate și include toate plățile efectuate sau care trebuie efectuate ca o condiție a vânzării mărfurilor importate de către cumpărător către vînzător sau de către cumpărător către o terță parte pentru a îndeplini o obligație a vînzătorului. Plata nu trebuie să fie obligatoriu sub forma unui transfer de bani.”

și cu dispozițiile art.32, art.32.1(d) din același Regulament (CEE) nr.2913/92 al Consiliului publicat în Jurnalul Oficial L. 302.1 din data de 19.10.1992 unde se prevede:

“1.La stabilirea valorii în vamă în conformitate cu art. 29, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

(a) următoarele elemente, în măsura în care ele sunt suportate de cumpărător, dar nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri:

(i) comisioane și cheltuieli de brokeraj, cu excepția comisiunilor de cumpărare

(iii) costul ambalajului, care include atât manopera, cât și materialele;

(c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile care sunt evaluate și pe care cumpărătorul trebuie să le plătească direct sau indirect vânzătorului, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și drepturi nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

(d) valoarea oricărei părți din profitul oricărei revânzări, înstrăinări sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate care îi revine vânzătorului direct sau indirect”.

Determinarea valorii în vamă pentru perioada 01.01.2006 - 09.06.2006 are la bază prevederile art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României care dispun:

*„(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, **datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.***

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.”

Aceste dispoziții sunt coroborate cu prevederile art.77 din același act normativ:

“(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în [Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț \(G.A.T.T.\)](#), la care România este parte.

(2) La valoarea în vamă, în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;

b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;

În conformitate cu prevederile art.40 din Anexa la H.G. nr.1114/2001 privind Regulamentul de aplicare al Codului Vamal:

*“Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, **are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:***

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;”

După data de 19 iunie 2006, sunt aplicabile prevederile din Legii nr.86/2006 privind Codul Vamal al României cu modificările și completările ulterioare care la art. 57 se precizează:

“(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin [Legea nr. 133/1994](#), cu modificările ulterioare”,

iar potrivit art.223 din același act normativ:

“(1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

- a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;
- (2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.
- (3) Debitorul este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor. “

Calitatea de declarant vamal al **S.C. .X. S.R.L.** intră sub incidența prevederilor art.4 alin.22 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare care dispun:

“*declarant - persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală;*”

Coroborat cu prevederile art.130 din H.G. nr.707/2006 privind Regulamentul de aplicare al Codului vamal al României: “(...)depunerea la biroul vamal a unei declarații semnată de către declarant sau reprezentantul său atrage răspunderea acestuia, potrivit prevederilor legale, pentru:

- a) corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- b) autenticitatea documentelor anexate;
- c) respectarea obligațiilor care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.”

În acest sens obligația titularului operațiunii vamale de a include aceste cheltuieli în baza de impozitare apare în măsura în care respectivele cheltuieli au fost efectuate, însă nu au fost incluse în prețul mărfurilor.

Având în vedere că:

- atât cumpărarea de echipamente cât și cea a serviciilor legate de punerea în manoperă și punerea în funcțiune a întregii instalații au fost convenite în cadrul aceleiași convenții, Contractul de subantrepriză nr..X./18.05.2005;
- XXXX a coordonat și supervizat inclusiv serviciile prestate de firmele românești ce au contribuit la punerea în manoperă a instalației “*Unitatea de Amestec în Linie a Benzinelor (Motorinelor)*” ;
- Pe baza celor de mai sus, XXXX, a acordat toate certificate de bună

execuție a instalației, la finalul lucrărilor, atât pentru serviciile furnizate de propria firmă cât și pentru lucrările efectuate de terți subcontractori, **se reține că, serviciile prestate de XXXXX au reprezentat o condiție obligatorie a încheierii contractului, sumele plătire de S.C. .X. S.R.L. ca preț al prestațiilor fac parte din prețul efectiv plătit sau de plătit, susținerile contestatoarei fiind neîntemeiate.**

În consecință, pentru DVI nr. XXXXX.2006, organele vamale, în mod legal au stabilit, în sarcina societății obligații suplimentare în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- taxe vamale	- .X. lei
- comision vamal	- .X. lei
- TVA	- .X. lei
- maj. de întârziere taxe vamale	- .X. lei
- maj. de întârziere comision vamal	- .X. lei
- maj. de întârziere TVA	- .X. lei.

În concluzie, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, conform căruia "*Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;*" **contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pentru capătul de cerere reprezentând obligații suplimentare în sumă totală de .X. lei.**

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) și alin.(3) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) și pct.11.6 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

Decide :

1. Desființarea parțială a Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010, pentru capătul de cerere privind suma totală de .X. lei reprezentând:

- taxe vamale	.X. lei
- comision vamal	.X. lei
- TVA	.X. lei
- maj. taxe vamale	.X. lei
- maj. comision vamal	.X. lei
- maj. TVA	.X. lei,

urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza pentru aceleași declarații vamale aferent cărora au fost stabilite aceste diferențe de obligații vamale, în sensul celor reținute în motivarea prezentei decizii.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.11.2010 emisă în baza Procesului verbal nr..X./X./11.11.2010 încheiate de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma totală de: .X. lei reprezentând:

- taxe vamale	- .X. lei
- comision vamal	- .X. lei
- TVA	- .X. lei
- maj. de întârziere taxe vamale	- .X. lei
- maj. de întârziere comision vamal	- .X. lei
- maj. de întârziere TVA	- .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL
X